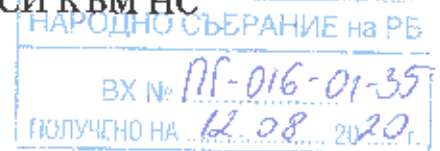

КАМАРА НА ЧАСТНИТЕ СЪДЕБНИ ИЗПЪЛНИТЕЛИ

Гр. София 1301, община Възраждане, ул. „Пиротска“ №7, ет.4
тел.: 02/980 77 32; тел./факс: 02/980 82 58
Web: www.bcpea.org; e-mail: info@bcpea.org

ДО Г-ЖА АННА АЛЕКСАНДРОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ПРАВНИ ВЪПРОСИ КЪМ НС

СТАНОВИЩЕ

на КАМАРАТА НА ЧАСТНИТЕ СЪДЕБНИ ИЗПЪЛНИТЕЛИ
относно Законопроект за допълнение на Закона за задълженията и
договорите № 054-01-56/25.06.2020 г.

**УВАЖАЕМА Г-ЖО АЛЕКСАНДРОВА,
УВАЖАЕМИ НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ,**

На 22.07.2020г. беше прист на първо четене законопроект за допълнение на ЗЗД, който предвижда създаването на нов чл. 112а и въвеждането на института на абсолютната давност.

Камарата на частните съдебни изпълнители подкрепя изцяло и категорично така предложените допълнения в ЗЗД.

Нееднократно сме изявявали нашата позиция, че настояваме да се премахне фигурата на вечния длъжник не само по юридически, социални и хуманни причини, но и с оглед негативното ѝ отражение върху стопанския оборот, икономиката и доходите на населението. Смятаме, че въвеждането на абсолютната давност е евтино, бързо и ефективно решение на този проблем, за разлика от обсъжданите други възможности, които крият множество рискове при прилагането им.

Смятаме обаче, че текстовете се нуждаят от прецизиране, тъй като ще възникнат въпроси и спорове при прилагането им.

1. Според нас трябва **изрично да се разпише, че уредбата се отнася само за парични вземания**, тъй като при непаричните притезания, като например това за предаване владението на недвижим имот по иск за собственост или пък производствата по делба, съдебните спорове могат да продължат много дълъг период от време и кредиторите да са в невъзможност да получат дължимото им се по независещи от тях причини.

2. Възникват въпроси относно това **доколко е удачно приложението на предлагания институт при спиране на съдебните, съответните на изпълнителните производства**. В ал. 1 се казва, че давността настъпва с изтичане на 10 години независимо от нейното прекъсване, спирането изобщо не е коментирано и би трябвало предвид абсолютния характер на тази давност – да тече независимо от спирането и прекъсването. Според нас обаче е по-удачно при спиране на исковия, съответно на изпълнителния процес, давността да не тече. Мотивите за това са, че причините за спирането са извън

КАМАРА НА ЧАСТНИТЕ СЪДЕБНИ ИЗПЪЛНИТЕЛИ

Гр. София 1301, община Възраждане, ул. „Пиротска“ №7, ет.4
тел.: 02/980 77 32; тел./факс: 02/980 82 58
Web: www.bcpea.org; e-mail: info@bcpea.org

волята на кредитора (с изключение когато той сам го е поискал) например при преюдициални спорове или такива заведени от трети лица, съответно кредиторът не би могъл да получи защита на нарушените му права по причини изцяло извън неговата активност. Близка до горната е хипотезата, при която длъжникът прави доброволно или по заповед не големи ежемесечни плащания по изпълнителното дело, задължението не е отсрочено или разсрочено, съответно вискателят не иска изп. действия и изпълнението практически е спряно. Тези случаи представляват значителен процент от изпълнителните дела, като например в момента по този начин се приключват производства започнали при ЧСИ преди много години, дори такива от 2006-2007г.

3. **Удачно би било според нас да се създаде изрична регламентация за това как длъжниците упражняват правото си да се позовават на наличието на абсолютна давност.** Специално за изпълнителният процес смятаме, че длъжниците ще бъдат максимално защитени, ако могат пред съдебния изпълнител (СИ) да предявят своите възражения, съответно да искат прекратяване на изп. производство, а не да се обръщат към съда. Това ще им спести време и разходи за излишни съдебни производства, като в същото време при отказ на СИ да прекрати процеса ще могат да се защитят като обжалват същия пред ОС, съгласно чл. 435, ал. 2, т. 6 от ГПК.

4. **Необходимо е сред изключенията в ал. 2 да се включат и задълженията за издръжка и по трудови правоотношения.**

5. Смятаме също така, че абсолютната давност не следва да се прилага в процеса по реализацията на обезпечението по вземането. Давността не трябва да поражда действие до момента на осребряване на имуществото, дадено като обезпечение, а нейният срок да започне да тече след него. Противното ни се струва прекалено тежка санкция за обезпечения кредитор. Би могло да се предвиди, че след продажбата на имуществото, служещо за обезпечаване на вземането, започва да тече срока на абсолютната давност, който в тези случаи е 5 години например.

6. С оглед защитата правата на кредиторите предлагаме **срокът за влизане на закона в сила да се увеличи от 6 месеца на една година.**

7. Предвид че абсолютната давност има много тежки последици за кредиторите според нас е наложително успоредно с нейното въвеждане да се направи анализ и да се предприемат законодателни промени за **премахване на възможностите за пиканиране на съдебните и изпълнителните производства без да се засяга правото на защита на длъжниците.** Горното е необходимо предвид, че някои недобросъвестни длъжници ще използват новия институт за да протакат колкото си може повече исковите и изпълнителните дела с надеждата задълженията им да се погасят по давност.

В тази връзка и като допълнителна мярка за защита правата на кредиторите, предлагаме да се премахне т. 8 от чл. 433, ал. 1, ГПК,

КАМАРА НА ЧАСТНИТЕ СЪДЕБНИ ИЗПЪЛНИТЕЛИ

Гр. София 1301, община Възраждане, ул. „Пиротска“ №7, ет.4
тел.: 02/980 77 32; тел./факс: 02/980 82 58
Web: www.bcpea.org; e-mail: info@bcpea.org

т.нар. „перемпция“. Това основание за прекратяване на изп. процес отдавна не отговаря на обществените отношения и на случващото се по изпълнителните дела. Както и давността, перемпцията представлява санкция за неактивния вискател, но с тази разлика, че кредиторът може отново да образува изпълнителен процес за същото вземане. Той единствено губи направените вече разноски по прекратеното изп. дело. Перемпцията е отживяла времето си, тя е въведена при действието на отменения ГПК в една коренно различна държавна и правна система, като основната ѝ роля беше да намалява висящността на делата, заведени пред съдебно-изпълнителните служби към РС. При сегашните общественно-икономически условия, при действието на чл. 18 от ЗЧСИ, съгласно който вискателят може да възложи на ЧСИ определянето на способа за изпълнение, т.с. служебното движение на делото, тя се явява напълно безсмислена, но в същото време създава множество проблеми не само на кредиторите, но и на длъжниците. Появи се съдебна практика в смисъл, че между вискателя и всеки един от длъжниците, съответно поръчителите, възникват отделни, самостоятелни процесуални отношения, поради което изп. процес трябва да се прекрати спрямо поръчителя, ако вискателят не е искал изп. действия срещу него независимо, че основният длъжник погасява дълга на части. Съдебните решения в този смисъл доведоха до там, че принудиха кредиторите да преследват съдлъжници и поръчители с искания за заповори и други принудителни действия, въпреки че са съгласни с погашенията, които ежемесечно се извършват от кредитополучателя например.

В заключение заявяваме, че подкрепяме законопроекта за допълнение на ЗЗД, тъй като чрез него ще се премахне фигурата на вечния длъжник, ще бъде предоставена възможност на българските граждани за ново начало, с всички произтичащи от това ползи за гражданския оборот и икономиката на страната, а същевременно кредиторите ще бъдат мотивирани да упражняват своите права в разумни срокове.

С уважение:

Георги Дичев

Председател на Съвета на

Камарата на частните съдебни изпълнители

